

lægge for Dagen, paa et Omraade, hvor det maa siges at være i højeste Grad humanitært at vise sin gode Villie, nemlig ved at gennemføre Lovgivningsforanstaltninger, der bragte nogle Maaltider Mad ud til Fattigfolks Børn, som nu mangle dem, altsaa ved at gennemføre en virkelig Skolebespisningslov og ikke et Misfoster af en Skolebespisningslov, om jeg saa maa sige, som den, der gennemførtes i 1902. Det vilde efter min Mening vise mere Fædrelandssind end Bevillingen af Kanoner, Fløjforter og den Slags Ting, om man gav fattige og forsultne Børn nogle Maaltider varm Mad, naar det tiltrænges. Dette vilde være i højeste Grad menneskekærligt og vilde i høj Grad vidne om Kærlighed til den fattige Del af den Befolkning, vi leve iblandt, og hvis Interesser vi dog ogsaa skulle varetage her. Jeg beder de Herrer tænke over, hvor mange Maaltider varm Mad der kunde gives fattige Skolebørn blot for de Penge, der nu anvendes alene til Prøveskud. Og tænk Dem, hvor mange Maaltider varm Mad, der kunde skaffes for de Penge, der nu anvendes blot til en enkelt Kanon eller til et enkelt Krigsskib, der jo koster 3 Mill. Kr.! Dette Beløb vilde kunne tjene til at skaffe saadant noget som 20 Mill. Portioner varm Mad til trængende Skolebørn, hvilket vilde sige, at man ved at spare Udgiften til et enkelt Krigsskib vilde kunne skaffe varm Mad til de 22,000 trængende Skolebørn, der findes her i Landet, i 9 Aar. Jeg synes, det vilde være en fornuftig Fremgangsmaade, om vi en Gang imellem sparede Pengene til et Krigsskib og anvendte dem paa den Maade.

Under de Forhandlinger, der i Sommer førtes om Militærforanstaltningerne, var det i særlig Grad Modstanderne eller de kølige Venner af den Reform, vi her tillade os at foreslaa, der med al ønskelig Flothed gav forøgede Lønninger til Officererne, store Bevillinger til Fløjforter, Søbefæstning og meget andet; og de, der saaledes havde Blikket aabent for, at Officererne med deres i Forvejen dog nogenlunde anstændige Lønninger til en vis Grad levede under en Nødstilstand og trængte til en Lønningsforhøjelse af 1 Mill. Kr., burde dog ikke lukke Øjnene for, at der er mangfoldige Børn her i Landet, om hvilke Lærerne sige, at de faa utilstrækkelig Ernæring, og for hvis Vedkommende det er konstateret, at de Penge, der anvendes til deres Skoleundervisning, ikke gøre den Nytte, de kunde gøre, paa Grund af, at disse Børn sidde sultne paa Skole-

bænken og derfor ere mindre modtagelige for den Undervisning, Skolen skulde yde dem.

Jeg har i de foregaaende Aar, i hvilke jeg har talt for dette Lovforslag, vistnok fremsat alle de gode Grunde, der tale for Gennemførelsen af en Lov om Skolebespisning, og jeg skal derfor i det væsentlige indskrænke mig til de Bemærkninger, jeg nu har fremsat. Jeg har de foregaaende 3 Aar fremsat en Masse Oplysninger fra Indlandet og Udlandet om, hvad der er foretaget, og hvad der tiltrænges af Foranstaltninger i den Henseende, og jeg henviser ærede Medlemmer, der kunde ønske nærmere Oplysninger om disse Forhold, til Rigsdagstidenden, i hvilken der findes et Væld af gode Argumenter for Nødvendigheden af denne Reformers Gennemførelse, og jeg haaber, at det skal lykkes i Resten af denne Rigsdagssamling at naa til et Resultat paa dette Omraade. Forslaget har nu været i Udvalg i 3 Aar, og der kan neppe endnu være saa overvældende meget at drage frem i Udvalget, som kunde vanskeliggøre Forslagets videre Gang gennem Tingene. Jeg minder om, at denne Reform i økonomisk Henseende i Virkeligheden er ganske minimal i Forhold til mange andre Ting, vi beskæftige os med. Reformen er beregnet til at koste saa lidt som 320,000 Kr. om Aaret, hvilke Penge vi foreslaa at fordele mellem Stat og Kommune. Jeg synes, at dette Beløb ikke kan være afskrækkende, og selv om ærede Medlemmer ville sige, at denne Beregning ikke vil holde Stik, vil Beløbet dog i alt Fald ikke blive særlig meget højere, idet vi have regnet med de Udgifter, den nuværende Skolebespisning koster pr. Barn, og vi have regnet med de Tal, der ere fremskaffede ved Undersøgelser om, i hvor høj Grad Skolebespisning tiltrængtes og kunde ventes bragt i Anvendelse, hvis en saadan Lov blev vedtagen.

Reformpartiets Ordfører i forrige Samling, det ærede Medlem for Ribe Amts 4de Valgkreds (L. Rasmussen), udtalte en hel Del velvillige Ord om denne Sag under dens Behandling, og jeg skal ikke nægte, at jeg paa det Tidspunkt havde den Tro, at nu var Sagen kommen saa vidt, at man vilde være med til at gennemføre en Reform paa dette Omraade. Jeg var endog saa elskværdig at takke Ordføreren for hans velvillige Udtalelser. Der kom imidlertid desværre intet Resultat ud af Sagen ud over de pæne Ord, der vare fremsatte. Den Forhandlingsvillighed, som jeg havde tænkt, der fandtes, viste sig ikke at være